

TO MĀ•ME ZA TY KOLONIE!!!

PondĀ•lĀ-, 29 Ā•erven 2020

KamarĀ;dka mi napsala, Ā¾e Ā•Migranty musĀ-me pĀ™ijĀ-mat, protoĀ¾e to je daĀ^ za ty naĀje kolonie. Kdyby nebylo kolonie nebylo by dneĀinĀ- migraceĀœ. PomĀ-jĀ-m, Ā¾e Ā•EeĀji Ā¾ĀdnĀ© ty kolonie nikdy nemĀli, ale dobĀ™e, pĀ™ijĀ-mĀjm, Ā. A tak jsem se Ājel podĀ-vat, jak, Ā¾e to s tĀmi koloniemi je a odkud k nĀjm pĀ™ichĀizĀ- nevjĀ-c lidĀ-. MĀjme se za koloniĀj obdobĀ- stydĀt? Trvalo stovky let?

Na Wikipedii jsem naĀjel tabulku s deseti nejĀ•astĀjĀjĀ-mi zemĀmi pĀvodu migrantĀ:

StĀjt z celkovĀcho poĀtu v %	PodĀ-l
Celkem	100 %
SĀ½rie	29 %
AfghĀnistĀjn	14 %
IrĀjk	10 %
Kosovo	5 %
AlbĀnie	5 %
PĀjkistĀjn	4 %
Eritrea	3 %
NigĀ©rie	2 %
SomĀlsko	1 %
OstatnĀ- (Libye, Maroko atd.)	0 %

Napsal jsem ke ka¾dĀ© velmi struĀnĀ½ prĀ™ez jejĀ- historiĀ-, abych zjistil, nakolik za sebou tyto zemĀ majĀ- koloniĀjnĀ- minulost a jak moc je poznamenala. (PĀ™idal jsem jeĀjtĀ dvĀ nĀsledujĀ-cĀ- Ā• Libyi a Maroku, takĀ¾e jich je celkem 12.) CelĀ½ text je dost dlouhĀ½, za coĀ¾ se ĀtenĀjĀ™mi omlouvĀjm, ale zdĀjlo se mi, Ā¾e je dobrĀ© ho nekrĀtit, protoĀ¾e zkracovĀjnĀ-m by doĀjlo k nutnĀ½m zkreslenĀ-m.

SĀ½rie

Historie tu sahĀj velmi daleko do minulosti. Ale k tĀm koloniĀ-m: SyĀ™anĀ© (nĀkdy zvanĀ- Aramejci) se stali jednĀmi z nejstarĀjĀ-ch nositelĀ- kĀ™esĀnstvĀ-. SyrĀjtĀ- ArabovĀ© jsou nĀkdo jinĀ½ neĀ¾ SyĀ™anĀ© a syrskĀj kultura tu byla dĀivno pĀ™ed pĀ™Ā-chodem ĀĀ-ma a nĀslednĀj islĀjmu.

V roce 634 SĀ½rii dobyli muslimĀjtĀ- ArabovĀ©. Ā•Ājst obyvatelstva konvertovala k islĀjmu, ale hlavnĀj jih a zĀjpad dneĀinĀ- SĀ½rie dlouho zĀstal vĀtĀjinovĀj kĀ™esĀnstvĀ½. A to i tehdy, kdyĀ¾ se z DamaĀku stalo hlavnĀ- centrum islĀjmskĀ©ho svĀta Ā• coĀ¾ bylo do roku 750, kdy dynastii UmajjovcĀ vyvrĀ¾dili a nahradili AbbĀjsovci, kteĀ™Ā- svĀ© sĀ-dlo pĀ™enesli do BagdĀjdu.

V 11. století vyplenili a následně obsadili Sýrii seldžukští Turci. Krátko nato se Sýrie stala jedním z bojišť křesťanských vojsk a na nějakou dobu vládu znovu získali křesťané.

Kromě Damašku. Damašek se stal centrem státu, který na troskách chalífátu vybudoval kurdský vojevůdce Saladin. Jeho potomky ale vyvrátili Mamúci a v roce 1516 Sýrii zabrala Osmanská říše. Ta si udržela moc nad Sýrií až do konce první světové války. Islamizována byla definitivně Turky. Ani jim se ovšem nepovedlo zničit zdejší enklávy křesťanských Syřanů a Alavitů. Dokonce se jim nepovedlo ani zcela vyvrádit arménskou enklávu na severozápadě a kurdskou na severovýchodě. (Intenzivně na tom pracují nyní.)

Po první světové válce tu krátko byly dislokované francouzské jednotky, aby zabránily návratu Turků. (Ti mezitím s podporou Lenina napadli Arménii a sebrali jí další kus jejího území, a následně obsadili i Kurdistanu – a obojí okupují dodnes.)

Moderní historii si dovoluji nechat na jindy, neb je dost spleť na pár vět. Proběhlo tu několik vojenských převratů a období určitě stability přinesl až prezident Asad, otec Bášara Asada. Oba Asadové ne zcela demokraticky zkrátily známo proudy společenosti a hlavně udržovali křesťanskou rovnováhu mezi křesťany, Alavity, šíitskými a sunnitskými muslimy, Jezády a Kurdy. To je ale dnes už historie.

Až skončí souasně oběanská válka a sešteme řeky, ukáže se, nakolik se to povedlo protiasadovské opozici. Paradoxně je, že ze Sýrie masivně neutáhli Syrjani a Kurdové, ale přede vším syrjani – sunnitští Arabové. A pravda syrjani – Arméni, ale ti už přede vším demokratickou opozici – uprchli do Arménie a jejich někdejší – tvrdě v Aleppu je válečná vyhlídka.

Co je ale jistě – Sýrie – změť konflikt mezi sunnity a šíity, mezi muslimy na jedné straně a křesťany a Jezády na druhé, má za sebou dlouhou arabskou a posléze tureckou okupaci (kterou se Erdogan snaží obnovit) – ale nikdy nebyla evropskou kolonií.

Afgánistán

I Afgánistán má historii sahající do starověku. Převládá buddhistická. Přijal vlivy zaratóstrismu a hinduismu. Zemi ovládli Peršané, pak Alexandr Veliký, pak jeho nástupci, v 6. století tzv. Báša – Hunové – Hefthalité. Během expanze islámu ji obsadili a krvavou cestou islamizovali obyvatelstvo Arabové. Ve 13. století zdejší obyvatelstvo těmto vyhladili Čingišnovi Mongolové, pak ji ovládl Tamerlán a o něco později v Indii usazen – Tamerlánovi potomci – Mughalové.

V 18. století ji krátko ovládl perský dobyvatel Nádir Šáh. Tehdy sem směřovaly několik nepřátelských vojsk Britů. Na konci 19. století se Afgánistán stal nárazníkem mezi Brity a Ruskem. V roce 1919 uhasil Afgánistán svou nezávislost.

V letech 1933 a 1973 začala afghánská království – období stability a vláda se snažila zemi modernizovat. V každých letech dvacátého století byl Afgánistán z velké části sekularizovanou zemí – a islám zde byl spíše historickou záležitostí, v zemi existovala slušná fungující – sáň – státních koedukovaných škol, fungovala infrastruktura, navíc, k tomu dnes po shlednutí – aktuálně – zabití ani nevážně. Tento proces samozřejmě narážel na ultrakonzervativní islámské předsedy kmenů, kteří modernizaci státního aparátu přičítali zničení o moc, a duchovní, protože společnost rychle opouštěla islámské tradice.

Tak se 1973 povedlo provést republikánskou pučku, která se 1978 se s podporou Kremlu změnil v komunistickou a vyvrátila královskou rodinu, která se bály. Následovala občanská válka komunistů podporovaných sovětskou armádou a protikomunistickou aliancí. Na straně protikomunistické aliance se rychle jako neaktivní protikomunistická strana etabloval islamistický Taliban, což jim získalo širokou podporu ve společnosti a rozšířilo pomoc CIA, včetně zbroje. A islámský Taliban vyzbrojen americkými zbraněmi slavně zvítězil. Zbytek většina lidí zná.

Ze země do Evropy k pátekvapením většiny lidí neutěžením odpárci islamismu, která způsobuje chudobu a otěsnou bezpečnostní situaci země, ale většinou ti nejkonzervativnější muslimové odmítají cíle principy sekulární společnosti. Historie země je viditelná divoká a země si užila svobodu, ale jedno je jisté: Země otěsněná teroristickou otoky islamistů, většina obyvatel dnes patří k neortodoxní muslimům, ale nikdy nebyla evropskou kolonií.

Irák

Ano, Irák patří k nejstarším státům na světě. Jeho nejstarší historie se (na rozdíl od historie moderní) pevně upevně v dějinách na začátku a v prvníku na střední. V Evropě byl dětem ve Iráku znám jako součást Mezopotámie. Některou dobu se o jeho země pátehovala Byzanc a Persie.

Po ovládnutí muslimskými Araby v páté 7. století se stal střediskem islámské země a to až do ovládnutí seldžúckými a posléze osmanskými Turky. Osmanská země Irák ovládl až do roku 1920, kdy bylo země rozděleno, stejně jako celá Blízká východ, Sávreskou smlouvou, a to tak, že se radovali Turci a Arabové, plakali ti ostatní – nejvíce Arméni, Áekové, Kurdové a Syřané.

Malý odskok: Konkrétně Irák (stejně jako Sávrie) je nefungující slepenice země – etnicko-náboženských enkláv: Na severu jsou to Kurdové, uprostřed sunnitští Arabové a hnoucí k Sávdm, na jihu Áititští Arabové hledají oporu v Ářinu.

Křesťanská menšina, která je mezi válkami tvořila tvrdou významnou složku obyvatelstva, byla v uplynulých dvou dekádách v podstatě vyvrážděna, zůstali vyhnáni. Samotný Kurdistán byl navíc rozdělen mezi Sávrii, Turecko, Irák a Ářin, a Kurdům je trvale upřeno právo na sebeurčení. Áekové, kteří byli majoritou v pobřežích Ářistech Malé Asie, byli násilně vystěhováni do Áeka, a Západní Arménie, tvořící zhruba 2/3 rozlohy historické Arménie, byla odevzdána Turecku, obyvatelstvo bylo tou dobou zůstali vyvrážděni, zůstali na Átku a zůstali uprchlo po podepsání této smlouvy.

V roce 1921 se Irák stal královstvím a v roce 1932 odešli poslední britští vojáci, kteří tu pávodně dohlíželi na naplnění smluv ze Sávres (podobně jako v Sávrii Francouzi). V roce 1958 vznikla politicky nestabilní Irácká republika, a 1968 tu zavládla socialistická strana Baas, dlouho podporovaná Moskvou. A to že začátku, i v době, kdy 1978 pátejel Saddám Husajn a zbytek většina lidí zná.

Kdo z Iráku odchází do Evropy? Kupodivu křesťanští migranté tvoří minimální díl, nejvíce odcházejí sunnitští Arabové.

Ano, je to tu divoké, terorismus je denní realita, vláda nemá zemi pod kontrolou, ale jedno je jisté, země má za sebou dlouhou tureckou okupaci, těsnou spory mezi frakcemi islamistů, jež těsně nedrží pohromadě a obyvatelé této společnosti stájet nechtějí – sdělet

ale nikdy nebyla evropskou kolonií.

Tomáš Houška,

www.sedmavlna.cz2018
pokračování - zčásti!